

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/24/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113011886
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2113011886.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Tatiány Biednikovej a JUDr. Pavla Sládka v trestnej veci proti obžalovanému E. J. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Trnave zo dňa 4.2.2014 sp. zn. 30T/66/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.5.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného E. J., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného E. J. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené dieťa, rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 19P/2/2011 zo dňa 18.5.2011 s právoplatnosťou 31.05.2011 tak, že je povinný prispievať na výživu svojho maloletého syna E. G. F., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 70,- € mesačne vopred vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky F. F., bytom ul. D.. D. č. X, V., si úmyselne v mieste bydliska, ani všade inde svoju vyživovaciu povinnosť vôbec neplní, čím mu za obdobie od júla 2012 do januára 2014 vrátane vznikol dlh na výživnom vo výške 1.210,- €, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice č.k. 3T/186/2011 zo dňa 19.10.2011 s právoplatnosťou 05.12.2011 odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný napriek existencii vyživovacej povinnosti na výživu svojho syna neprispieval ani čiastočne v minimálnej výške, neprejavil dostatok úsilia, aby svoj finančný príjem zvýšil a z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený pre nespokojnosť.

Za túto trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.3.2014, písomne odôvodnil. Namietal správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku a navrhol ho zrušiť s tým, že svoj dlh na výživnom uhradil. Ako dôkaz svojho tvrdenia priložil k odvolaniu bankový doklad vystavený V. L. dňa 11.2.2014, z ktorého vyplýva, že na účet E. G. F. obžalovaný poukázal sumu 1.000,- Eur.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania a absenciu a dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. Následne podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd podľa § 293 ods. 5 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa na verejné zasadnutie nedostavil, len telefonicky dňa 26.5.2014 oznámil odvolaciemu súdu svoju neúčasť na verejnom zasadnutí bez toho, aby toto žiadal odročiť.

Matka maloletého dieťaťa F. F. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu potvrdila, že obžalovaný bankovým prevodom vo februári 2014 poukázal na dlžné výživné sumu 1.000,- Eur. Za obdobie do februára 2014 je tak dlžný sumu len tak 210,- Eur. Od februára 2014 už nepoukázal na výživu maloletého E. G. F. iadne výživné.

Preskúmaním spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine v napadnutom rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi, ktorými bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že sa obžalovaný dopustil konania opísaného vo výroku o vine odvolaním napadnutého rozsudku.

V odôvodnení rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku, preto v podrobnostiach na ne len poukazuje.

Páchanie žalovaného skutku je obžalovanému spoľahlivo preukázané nielen jeho vlastným priznaním, ale aj výpoveďou matky maloletého - F. F., ako aj oboznámenými listinnými dôkazmi. Je nepochybné, že obžalovaný si neplnil v žalovanom období svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu tak, ako mu bola určená súdom, v dôsledku čoho mu za obdobie od júla 2012 do januára 2014 vznikol dlh na výživnom vo výške 1.210,- Eur. Bolo preukázané, že obžalovaný bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespokuprácu, pričom peňažné prostriedky ktoré mal, minul na iný účel ako na výživné na maloleté dieťa.

Obžalovaný tak svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. Táto právna kvalifikácia zohľadňuje odsúdenie trestným rozkazom OS Levice č.k. 3T/186/2011 zo dňa 19.10.2011, ktorým bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., z ktorého je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti napriek tomu, že bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký trestný čin odsúdený.

V prejednávanej veci neprichádzala do úvahy v odvolacom konaní ani aplikácia ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona o účinnej ľútosti z dôvodu, že do rozhodnutia odvolacieho súdu nezaplatil obžalovaný celý dlh na výživnom, naviac bolo zistené, že naďalej neplatí ani bežné výživné. Pri preskúmaní výroku o treste odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa rozhodol aj o treste správne a zákonne. V súlade so zákonom ustálil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., keď konštatoval, že obžalovaný sa k žalovanej trestnej činnosti priznal, a zároveň správne neprihliadol na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného ako na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák., nakoľko toto odsúdenie (trestný rozkaz OS Levice sp. zn. 3T/186/2011) bolo zohľadnené ako kvalifikačný znak v základnej skutkovej podstate.

Je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci, z čoho aj odvolací súd vyvodil, že tento trest nesplnil svoj výchovný účel. Súd prvého stupňa preto správne uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody a správne ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko z odpisu registra trestov vyplýva, že za posledných desať rokov nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Napokon odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., v zmysle ktorého nie je možné uložiť podmienený trest páchatelovi, ktorý sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok